

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci **žalobkyně: Imex Group s.r.o.**, se sídlem Nádražní 1258/22, Ostrava - Moravská Ostrava, zast. JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem se sídlem Těsnohlídkova 9, Brno, proti **žalovanému: Ministerstvo zahraničních věcí**, se sídlem Loretánské náměstí č. 5, Praha 1, proti rozhodnutí ministra zahraničních věcí ze dne 1. 4. 2008, č. j. 100000/28-2008-RVI, ve věci poskytnutí informace, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 5. 2011, č. j. 5 Ca 155/2008 - 46, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se žalovaný (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým bylo zrušeno rozhodnutí ministra zahraničních věcí ze dne 1. 4. 2008, č. j. 100000/28-2008-RVI, jímž bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Ministerstva zahraničních věcí ze dne 25. 2. 2008, č. j. 100000/22-2008-RVI, kterým byla odmítnuta žádost žalobkyně o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění účinném v rozhodné době. Podáním ze dne 20. 6. 2011 stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal výše uvedené kasační stížnosti odkladný účinek.

Kasační stížnost podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá odkladný

účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud se při posuzování žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku nenahraditelné újmy. Tento neurčitý právní pojem byl již Nejvyšším správním soudem vyložen, např. v usnesení ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59, publikovaném na www.nssoud.cz, a to tak, že nenahraditelná újma, která by stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí mohla vzniknout a jež je základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, musí představovat výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit. Důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Je proto logické, že v řízení o přiznání odkladného účinku nese břemeno tvrzení právě stěžovatel a nikdo jiný nemůže jeho tvrzení nahradit. Soud posuzuje jím uvedené skutečnosti dle ustanovení § 73 s. ř. s., není však povinen ani oprávněn tyto skutečnosti jakýmkoli způsobem sám dovozovat.

V souzené věci v návrhu na přiznání odkladného účinku stěžovatel uvádí, že rozsudkem městského soudu ze dne 12. 5. 2011, č. j. 5 Ca 155/2008 - 46, bylo zrušeno rozhodnutí ministra zahraničních věcí ze dne 1. 4. 2008, č. j. 100000/28-2008-RVI, a že proti tomuto rozsudku městského soudu, jehož posouzení právní otázky považuje za nesprávné, podal kasační stížnost. Vzhledem k těmto skutečnostem žádá stěžovatel o přiznání odkladného účinku.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatelův návrh na přiznání odkladného účinku ze dne 20. 6. 2011 není způsobilý prokázat hrozbu nenahraditelné újmy, stěžovatel totiž v návrhu ani nenaznačil, v čem pro sebe spatřuje nenahraditelnou újmu pramenící z výkonu rozhodnutí. Zdejší soud přitom není povinen ani oprávněn za stěžovatele cokoli dovozovat.

Návrhu na přiznání odkladného účinku by bylo možno vyhovět pouze na základě řádně odůvodněné žádosti, tedy pokud by stěžovatel zcela individualizovaně svými tvrzeními obsahově naplnil právní pojem nenahraditelné újmy. Typicky se tak stane uvedením konkrétních práv a chráněných zájmů, které by výkonem rozhodnutí byly trvale dotčeny. Přitom, jak je již výše uvedeno, důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou závislé na osobě a situaci stěžovatele a takto individuálně je také soud povinen je posoudit. Pokud ovšem stěžovatel v projednávané věci odůvodňuje svůj návrh na přiznání

odkladného účinku pouze tím, že podal kasační stížnost proti rozsudku městského soudu, jímž bylo zrušeno rozhodnutí ministra zahraničních věcí ze dne 1. 4. 2008, č. j. 100000/28-2008-RVI, bez jakékoli bližší konkretizace, není možno toto tvrzení považovat za relevantní a především ani za dostatečné pro posouzení vzniku nenahraditelné újmy, jakožto základní podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud tak na základě výše uvedených úvah dospěl k závěru, že stěžovatel ve svém návrhu neosvědčil ve smyslu § 73 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s., skutečnosti, které by potvrzovaly možnost vzniku výjimečného a závažného stavu, který by již nebylo možno v dalším běhu času nijak odčinit. Proto jeho návrhu na přiznání odkladného účinku nevyhověl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. září 2011

JUDr. Radan Malík
předseda senátu